

5. Малік М.Й. Інституалізація аграрного підприємства: трансформація та ефективність / М.Й. Малік, О.Г. Шпикуляк // Економіка АПК. – 2010. – № 7. – С. 132–139.

6. Сільське господарство у 2016 році збереже пріоритетність інвестицій [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://a7d.com.ua/novini/27274-slske-gospodarstvo-u-2016-roc-zberezhe-proritetnst-nvesticy.html>

7. Україна у цифрах у 2016 році: [статистичний щорічник] / За ред. І.Є. Вернера – Київ: 2017. – 240 с.

ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙ В АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ

Горошко О.С., Новікова К.К., Харківський національний технічний університет сільського господарства імені Петра Василенка

Науковий керівник – ст. викладач Власенко Т.В.

В агропромисловому виробництві, як і у всіх інших секторах господарювання в епоху «інтелектуальної економіки», основою добробуту стають не природні ресурси, а наукові досягнення. Для інноваційного розвитку агропромислового виробництва важливе поєднання кількох факторів: наявність висококваліфікованого науково–технічного персоналу та наявність розвиненого конкурентоздатного ринку виробництва сільськогосподарської продукції [1, с. 159].

Інновації на сьогоднішній день представляють собою найважливіший аспект розвитку та конкурентоспроможності всіх суб'єктів господарювання. Вони є рушійною силою та справжнім локомотивом розвитку аграрного сектору в цілому.

Під впровадженням інновацій в аграрному виробництві необхідно в першу чергу розуміти застосування сучасних методів аграрного виробництва. До них належать: впровадження прогресивних методів кадрової політики, застосування високотехнологічного обладнання та сучасної техніки, провідні та високоефективні технології та методи виробництва продукції та інше [1, 2].

Також необхідно відмітити, що розвиток інновацій є неможливим без постійного розвитку освіти та науки. Саме завдяки науковим дослідженням з'являються нові сорти, а також нові засоби живлення та захисту рослин, які дозволяють збільшувати врожайність та зменшувати витрати на вирощування, а значить зміцнювати свої конкурентні позиції на ринку [3, с.27-28].

На жаль дослідження сучасних умов господарювання на території України доводять, що на сьогоднішній день сучасні впровадження вітчизняних аграрних підприємств є дуже далекими від інноваційної діяльності у агророзвинених європейських країнах та у високотехнологічних господарствах Сполучених Штатів Америки. До основних перешкод щодо інноваційного розвитку українського аграрного сектору можна віднести обмеженість фінансових ресурсів, низький рівень освіти та інформованості, недосконалість законодавства та протекціоністських державних програм, щодо підтримки агровиробників, а також багато інших [1, с. 162].

На сьогоднішній день на рівні підприємства питання формування виробничих витрат є головним. Це стосується будь-яких підприємств, незалежно від того, працюють вони в умовах, наближених до моделей ринку чистої конкуренції, монополістичної конкуренції, олігополії чи чистої монополії. Саме рівень виробничих витрат, а також ціна визначають оптимальні обсяги виробництва продукції й послуг, доцільність застосування певних технологій виробництва і, зрештою, основну мету діяльності підприємства - отримання прибутку. Класифікація прибутку на економічний, розрахунковий або бухгалтерський та нормальний безпосередньо пов'язана з формуванням витрат підприємства.

Вагомою складовою підвищення конкурентоспроможності сільськогосподарських підприємств в нашій країні є підвищення якості. Система управління якістю відповідає за план діяльності підприємства, який спрямований на розробку і впровадження комплексного підходу щодо забезпечення та підвищення якості продукції при виконанні основних процесів.

До найперспективніших напрямів зниження собівартості рослинницької продукції є підвищення урожайності сільськогосподарських культур, що ґрунтується на системі заходів по підвищенню родючості землі і всебічної інтенсифікації виробництва (освоєння сівозмін, використання інтенсивних технологій, раціональне використання мінеральних і органічних добрив, боротьба з вітровою і водною ерозією ґрунтів).

Також слід звернути увагу на те, що при впровадженні та дотриманні інноваційних підходів для збільшення випуску виробництва сільськогосподарської продукції, а також покращення її якості зовсім не потрібно будувати додаткових підприємств, а в першу чергу, необхідно приділити увагу реконструкції, модернізації, переоснащенню вже наявних на підприємстві споруд. Все це дає змогу використовувати на повну потужність наявний потенціал та максимально підвищити його ефективність за рахунок використання інноваційних методів ведення господарства.

Суспільство також є стимулятором сучасних технологій і розробок, його потреби постійно змінюються, а значить все це потребує і системного оновлення продуктів споживання. Виробництво сільськогосподарської продукції повинно ґрунтуватися на застосуванні провідного обладнання, техніки, сировини, матеріалів та технологій. Все це стає можливим за умов провідних досягнень у науці.

Виникає необхідність у розробці стратегії, яка буде адаптивною та гнучкою по відношенню до наявних можливостей та подальшого розвитку науки, техніки та технології. Це є непростим завданням, яке може бути виконано в першу чергу за умови підтримки держави та за умов розробки ефективної інноваційної політики.

Відомий економіст, П. Самуельсон, відзначав, що першочерговим завданням держави є забезпечення необхідних умов для задоволення потреб людини, якщо вона цього самостійно зробити не в змозі [4, с. 46-47]. Таким чином, саме держава здатна впливати на інноваційний розвиток суспільства в цілому та на розвиток суб'єктів господарювання зокрема.

Держава може сприяти інноваційному розвитку державного та приватного сектора за допомогою набору інструментів та методів, які будуть активізувати інноваційну діяльність аграрного сектору [5, с. 9]. Оптимальні умови ведення бізнесу, удосконалення податкового, земельного, патентно-ліцензійного та інших видів законодавства – все це надасть додаткові можливості для розвитку нових технологій та підвищення конкурентоспроможності вітчизняних підприємств.

Література.

1. Vlasenko T. Status and trends of agricultural enterprises in Ukraine in terms of market agricultural machinery/ T. Vlasenko, V. Vlasovets// Econtechmod: An international quarterly journal.- 2016. - Vol. 5. No.3. – P. 159-170.
2. Власенко Т.В. Simulation of development dynamics for management improvement of enterprise specialization/ Т.В. Власенко, В.М. Власовець//Technology audit and production reserves.- 2016.- №5 (4 (31)). - С. 9-15.
3. Власенко Т.В. Економічне оцінювання взаємовпливу основних чинників формування обсягу валової продукції сільського господарства в Харківській області/ Т.В. Власенко// Наука й економіка.-2007.-№2 (6).- С. 25-35.
4. Samuelson Paul A. Quesnay's 'Tableau Economique' as a theorist would formulate it today/ Paul A. Samuelson//Classical and Marxian political economy. -1982.- Pp. 45–78.
5. Могильний О.М. Аграрна економіка України: “Ресурсне прокляття” чи локомотив розвитку?/ О.М. Могильний// Агросвіт.- 2015.- №5.- С. 3-10.

